Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 545 van 24 september 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **Ten kantore van advocaat R. AKTEPE**
Amerikalei 95
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 3 december 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 30 oktober 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: “RvV-wet”).

Gezien de beschikking tot vaststelling van de kosten van 5 december 2025 met refertenummer 134276.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2026 met toepassing van artikel 2.45 van de RvV-wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 27 juli 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“De bestreden beslissing betreft de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 30 oktober 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 2.13 van de RvV-wet, de vorderingen bedoeld in artikel 1.9 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat voor wat betreft de modaliteiten voor het indienen van een beroep bij de Raad de algemene beginselen van de wet van 15 december 1980 worden overgenomen (Parl.St. Kamer, 2025-26, nr. 1399/001, pp. 60-61), zodat voor de interpretatie van het begrip “belang” dient te worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118, met verwijzing naar J. Baert en G. Debersaques, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).
Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het aldus niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan

op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

De aan de Raad overgemaakte stukken tonen aan dat verzoeker op 6 februari 2026, opnieuw in functie van zijn Belgische echtgenote, een aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie heeft ingediend. Hieruit blijkt dat verzoeker ervoor heeft geopteerd om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling aan het bestuur voor te leggen om hem ertoe te brengen zijn eerder standpunt te herzien en, op basis van de bij deze nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken, de verblijfsaanvraag alsnog in te willigen. De vernietiging van de op 30 oktober 2025 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen inzake verzoekers verblijfsaanvraag. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen gelet op het feit dat hij opnieuw door verzoeker werd gevat. Er dient in casu dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor verzoeker niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727).

Het beroep komt onontvankelijk voor."

Geen van de partijen heeft binnen de in artikel 2.45, § 3, van de RvV-wet vastgestelde termijn verzocht om te worden gehoord, of de partij die binnen die termijn gevraagd heeft om te worden gehoord, heeft dit niet gedaan overeenkomstig artikel 2.45, § 3, eerste lid, of artikel 2.21, eerste lid, 4°, van de RvV-wet.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 2.45, § 4 van voormelde wet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken op vierentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

G. DE BOECK,	voorzitter van de Raad,
D. D'HONDT,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,
D. D'HONDT	G. DE BOECK